

Mooie observaties in 'Liefdeslied' over leven en liefde

Margriet Prinszen

Het is een klassieke moeder-schoondochter-verhouding. De moeder verwijt haar schoondochter dat ze Raaf, haar enige zoon nota bene, bijna zeven jaar geleden heeft meegelokt naar Dubai en dat ze alleen maar aan zichzelf denkt. En dan dat karakter: „Ze is zo e-mo-tio-neel!”, zegt ze met veel nadruk en nauw verholen afkeer. Beppie Melissen is zo'n personage wel toevertrouwd, ze speelt de moeder ingetogen. Haar gevoelens zitten verborgen achter dat smetloze uiterlijk en die beschaafde omgangsvormen. Haar portie verdriet heeft ze al gehad, haar echt-

genoot pleegde zelfmoord toen zoonlief nog klein was. Jarelang sliepen moeder en zoon in hetzelfde bed. Welke schoondochter is daartegen bestand?

In het nauw

Kenmerkend voor de toneelstukken van Peer Wittenbols is dat hij zijn personages graag in het nauw brengt. Ook nu brengt hij zijn personages in een situatie waarin de gewone omgangscodes niet meer gelden, de gebruikelijke beschermingsmechanismen niet meer afdoende zijn. 'Liefdeslied' speelt zich af op een nacht in een ziekenhuis waarin de zoon in kritieke toestand terecht is gekomen

na een auto-ongeluk. Behalve de moeder en de schoondochter zijn er nog twee personages: de nachtzuster, heerlijk kordaat gespeeld door Anneke Blok, en de rechercheur, een ietwat getroebleerde Paul R. Kooij. Die laatste is opgetrommeld omdat door nieuwe gegevens de onwrikbaar geachte zekerheden opeens op losse schroeven komen te staan. Was het wel een ongeluk? Was Raaf wel zo gelukkig?

In feite vertellen Wittenbols en Rob Ligthert (regie) vier liefdesverhalen. De nachtzuster is na een lang huwelijk gescheiden en in die nacht leert ze eindelijk boos te zijn; de rechercheur doet zijn uiter-

ste best van zijn moeilijke vrouw te blijven houden en moeder en schoondochter dreigen hun grote liefde te verliezen. Wittenbols schrijft fraaie teksten, vol milde

Theater

'Liefdeslied' / Tekst: Peer Wittenbols / Regie: Rob Ligthert / Spel: Anneke Blok, Paul R. Kooij, Beppie Melissen, Astrid van Eck / Gezien: Haarlem, Stadschouwburg, 27 feb Meer info: viarudophi.nl

ironie en mooie observaties over rouw, verdriet, verwerking en de complexiteit van leven en liefde. Het stuk speelt zich af in de hal van het ziekenhuis waar vanwege een verbouwing al het meubilair in landbouwplastic is verpakt: abstracte elementen waar je lekker tegen aan kunt trappen (de schoondochter) dan wel je behaaglijk in kunt verschuilen (de moeder). Videobeelden geven af en toe een inkijkje in het verleden, zoals een ontroerende scène waarin schoondochter in bad zit en 'Loving you' meeneuriet. In 'Liefdeslied' nemen Wittenbols en Ligthert met milde blik het menselijk (on)vermogen onder de loep.